

راه

آدرس اینترنت در ص ۶۰

توده

دوره دوم شماره "۸۷" شهریور ماه ۱۳۷۸

گفتگوی مشروح محمد علی عمونی
با روزنامه "صبح امروز"

تجربه ۲۸ مرداد در خدمت جنبش مدنی مردم ایران

(ص ۱۹)

مصاحبه راه توده با رادیو ایران در امریکا ضمیمه

جستجوی حقیقت، در
یک گفتگوی مطبوعاتی

آیت الله "کروبی" و فرزند آیت الله "منتظری"

(ص ۱۱)

روزهای سیاه در تهران بزرگ

(ص ۲)

قوه قضائیه پاکسازی می شود؟

(ص ۴)

بحث های کنگره فدائی ها

(ص ۱۵)

فرامدرنیته

(ص ۳۵)

نگاهی به مطالب "نامه مردم"، "کنار" و راه کارگر در جریان تحسن دانشجویی

(ص ۱۷)

آنها که چشم انتظار تصمیمات خارق العاده خاتمی هستند،
انتقاد را ابتدا باید از بی عملی خود شروع کنند!

ضعف بزرگ جنبش در بی سازمانی است!

در بی حوادث خونین کوی دانشگاه و رویدادهای پیوسته به آن، نه تنها اندیشه و تفکر پیرامون ضعف های جنبش مردم وارد مرحله تازه ای شده است، بلکه نشانه هایی در دست است که مطابق آنها، برخی اتحادها و جداسی ها نیز در تفکک های موجود کشور شکل گرفته و با در حال شکل گیری است.

بی تردید، با نزدیک تر شدن موعد برگزاری انتخابات مجلس ششم، این فعل و انفعالات تشدید نیز خواهد شد. همچنان که مقاومت ها و توطئه ها برای جلوگیری از هر تحولی به سود جنبش تشدید خواهد شد.

در واقع، اگر تلاش ها برای سازمان یابی را بخشی از کوشش دو ساله اخیر برای سازمان یغیندن به جنبش تلتی کنیم، این کوشش اکنون و با هدف ورود مشکل به صحنه انتخابات رو به تشدید است. تلاش و کوششی که بصورت طبیعی باید پیش از انتخابات ریاست جمهوری شکل می گرفت و نتیجه انتخابات باید حاصل آن می بود، و نه سازمان یابی حاصل انتخاب ریاست جمهوری!

بدین ترتیب، آنچه که در برابر ما قرار دارد، کتابی است که از صفحه پایان آن در برابر چشمانمان کشوده شده و فصل به فصل به آغاز خود نزدیک می شود!

این نه یک ارزیابی خوشبینانه از اوضاع موجود است و نه تفسیری در توجیه کمبودهای دولت کنونی و ضعف عمومی جنبش مردم؛ بلکه حقیقتی است که اگر آن را بپذیریم سمت و سوی کوشش های خودمان را می توانیم بر اساس این حقیقت تنظیم و تدوین کنیم.

انتخاب محمد خاتمی به ریاست جمهوری، حاصل سال ها کار و فعالیت یک جبهه مشکل سیاسی، نتیجه پیروزی در یک جنگ میهنی و یا پیکار انقلابی یک حزب سیاسی نبود؛ حتی بسیاری از اطرافیان بسیار نزدیک به وی نیز این امر را انکار نمی کنند. توده مردم بی سازمان و غیر مشکل، به شخصیت و برنامه ای رای دادند، که او را نسبت به دیگران متفاوت و گفته ها و وعده های انتخاباتی اش را مطابق خواست های این مرحله خویش تخصیص داده بودند. هیچ حزب و جبهه سیاسی نه در میان مردم سال ها کار کرده بود و نه فرمانی برای دادن رای به وی صادر شده بود!

سؤال پیرامون ضعف عمومی جنبش برای مقابله با ارتجاع مذهبی و سرمایه داری تجاری حاکم، که باید پیش از انتخابات صورت می گرفت، تازه مدت ها پس از انتخابات در برابر مردم و همه طرفداران تحولات قرار گرفت:

با توده غیر مشکل تا کجا می توان رفت؟

بنابراین، نه تنها در بررسی ضعف های گذشته و نتیجه گیری از غفلت های سال های گذشته، بلکه در ارزیابی و نتیجه گیری از همین دو سال اخیر نیز، مرم ترین وظیفه ای که در برابر همه مردم ایران قرار می گیرد، همانا تفکک و سازمان یابی است. همچنان که مهم ترین امری که در کارنامه دو ساله دولت خاتمی باید مورد بررسی قرار گیرد، کوششی است که این دولت، در چارچوب توان و اختیارات قانونی خود، در این راه انجام داده و یا نداده است.

(بقیه در ص ۲)